

Energi-,
Forsynings- og
Klimaministeriet

Energi-, Forsynings- og Klimaudvalget
Christiansborg
1240 København K

Ministeren

Dato
29. juni 2017

J nr. 2017-372

Energi-, Forsynings- og Klimaudvalget har i brev af 1. juni 2017 stillet mig følgende spørgsmål 11, som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Søren Egge Rasmussen (EL.)

Spørgsmål 11

I høringsnotatet skriver Skatteministeriet: "I forbindelse med lovforslaget er mulighederne for at undtage de eksisterende anlæg blevet undersøgt, men henset til EU's statsstøttere regler har der været begrænsede muligheder for undtagelsen, hvorfor lovforslaget kun undtager de små private anlæg." Der anmodes om en nærmere forklaring på, hvad der menes med "begrænsede muligheder", herunder i hvilket omfang ministeriet har vurderet brugen af de minimis-reglerne?

Svar

Skatteministeriet har oplyst følgende:

"Det følger af artikel 107, stk. 1, TEUF, at statsstøtte er uforeneligt med det indre marked. Bestemmelsen definerer statsstøtte som (i) enhver økonomisk fordel, (ii) ydet ved hjælp af statsmidler (iii) til "visse virksomheder eller visse produktioner" (dvs. der er tale om selektiv støtte), som (iv) potentielt fordrejer konkurrencen og påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

Både direkte tilskud og indirekte støtte i form af skatte- og afgiftsfritagelser kan udgøre statsstøtte.

Enhver offentlig eller privat enhed, herunder almene boligforeninger, der udøver økonomisk aktivitet – dvs. udbyder varer eller tjenesteydelser på et marked – er en virksomhed i statsstøttere glernes forstand.

Det er vurderingen, at en afgiftsfritagelse, der alene omfatter virksomheder med eksisterende VE-anlæg, vil indebære statsstøtte.

**Energi-, Forsynings- og
Klimaministeriet**

Stormgade 2-6
1470 København K

T: +45 3392 2800
E: efkm@efkm.dk

www.efkm.dk

Det er i relation til afviklingen af den timebaserede afgiftsfritagelse for elektricitet produceret på VE-anlæg vurderet, at det efter de gældende EU-regler ikke er muligt at få godkendt en afgiftsfritagelse, der indebærer en forskelsbehandling mellem eksisterende og nye VE-anlæg i erhverv.

Det er endvidere vurderingen, at det i forhold til en selektiv afgiftsfritagelse for eksisterende anlæg ikke er muligt eller hensigtsmæssigt at anvende reglerne i de minimis-forordningen¹.

De minimis-reglerne betyder grundlæggende, at en medlemsstat i alt kan tildele en enkelt virksomhed op til 200.000 EUR i samlet de minimis-støtte over en periode på tre regnskabsår (loftet)².

Der er en række betingelser knyttet til anvendelse af de minimis-reglerne. Støtteloftet på 200.000 EUR er angivet i direkte tilskud. Hvis støtten ydes i en anden form, herunder som skattefritagelser, omregnes støttens værdi til dens økonomiske markedsværdi (bruttosubventionsækvivalent). Støtten skal være gennemsigtig, hvilket betyder, at den skal kunne beregnes på forhånd.

Ved hypotetiske afgiftsfritagelser frem til 2032 f.eks. for eksisterende erhvervsanlæg er det ikke muligt at bruge de minimis-reglerne, da støtten ikke vil være gennemsigtig.

Den manglende gennemsigtighed skyldes, at værdien af afgiftsfritagelsen beror på bl.a. omfanget af det løbende afgiftsfrie elforbrug, som igen vil afhænge af VE-anlæggets effekt og faktiske el-produktion. Disse strukturelle forhold omkring en videreførelse af afgiftsfritagelse for eksisterende anlæg gør, at det ikke er muligt på forhånd at fastslå støttens præcise værdi for de enkelte støttemodtagere, hvilket er en betingelse for at benytte de minimis-reglerne.”

Med venlig hilsen

Lars Chr. Lilleholt

---

¹ Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.

² Loftet gælder på koncernniveau. For virksomheder beskæftiget med primær produktion af landbrugsprodukter er støtteloftet dog 15.000 EUR, og for virksomheder i fiskerisektoren er loftet 30.000 EUR pr. virksomhed (Kommissionens forordning (EU) nr. 1408/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte i landbrugssektoren og Kommissionens forordning (EU) nr. 717/2014 af 27. juni 2014 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte i fiskeri- og akvakultursektoren).